

ชื่อพื้นเมือง	พุทรา
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Ziziphus mauritiana</i> Lam.
ชื่อวงศ์	RHAMNACEAE
ชื่ออื่น	มะดันหลวง มะท้อง มะตอง มะดันตัน หมากทัน
ลักษณะทั่วไป	ไม้ยืนต้นขนาดกลาง สูง 5-10 เมตร เปลือกลำต้นมีร่องเล็กๆ ตามยาวลำต้น ยอดอ่อนมีขนปกคลุมเล็กน้อย บริเวณข้อกิ่งมีหนาม 2 อัน เจริญมาจากหูใบ ต้นแก่สีเทา-น้ำตาล ใบ ใบเดี่ยว เรียงตัวแบบสลับ ก้านใบ ยาว 5-10 มิลลิเมตร โคนก้านใบมีหูใบ 2 อัน รูปสามเหลี่ยม เมื่อใบแก่เต็มที่อยู่ใบเปลี่ยนเป็นหนาม หนามโค้งกลับ (recurved) หนามยาว 3-8 มิลลิเมตร ใบรูปไข่หรือรูปรี โคนใบมนหรือ oblique ปลายใบมนหรือมีติ่งแหลมเล็ก ขอบใบเรียบ ผิวใบมีขน ดอก ดอกช่อ cymose เกิดที่ซอกใบ ช่อละ 3-21 ดอก ก้านช่อดอกยาว 2-10 มิลลิเมตร ก้านดอกย่อยยาว 3-8 มิลลิเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางดอกบาน 5-6 มิลลิเมตร กลีบเลี้ยง 5 กลีบ สีเขียว โคน กลีบติดกันปลายแยกเป็น 5 แฉก แต่ละแฉก รูปไข่ปลายแหลม กว้าง 1-1.5 มิลลิเมตร ยาว 1.5-2 มิลลิเมตร ผล ผลสดแบบ drupe รูปกลมหรือรูปไข่ เส้นผ่าศูนย์กลางผล 1-2 เซนติเมตร เมล็ดจำนวน 1 เมล็ด รูปรีวงกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.5-1 เซนติเมตร เมื่อสุกสีเหลือง กินได้ บางชนิดผลกลมปลายแหลมคล้ายผลละมุดไทย บางชนิดมีรสหวานสนิท บางชนิดก็เปรี้ยวและฝาด โดยมากที่เกิดเองในป่ามีรสเปรี้ยว
การขยายพันธุ์	โดยการเพาะเมล็ดหรือตอนกิ่ง
การกระจายพันธุ์	ปลูกอย่างกว้างขวางบริเวณภาคตะวันออกเฉียงตอนกลางของประเทศไทย
ประโยชน์	เป็นผลไม้ที่มีรส หวาน มักรับประทานเมื่อสดและสามารถนำมาทำเป็นน้ำผลไม้และผลไม้

ตากล้อง พุทราเป็นไม้ตามทิศที่ปลูกไว้ทางทิศตะวันตก (ประจิม) ส่วนใหญ่นิยมปลูกคู่กับ
มะยม คาดว่าคงเป็นเพราะผู้คนจะได้นิยมไม้สร้างชา เปลือกต้น, ใบ รสฝาดอมเปรี้ยว แก้
อาการจุกเสียด แก้ท้องอืด ท้องเฟ้อ